

PSALM 2

h G A
1. Czemu narody wciąż buntują się?
G A h
Czemu daremnie ludzie knują wkoło?
h G A
Władcy i ludy w spisku łączą się,
h D E GAh
By przeciw Bogu podnieść dumnie czoło.
G A D E h
Stają przeciwni Bogu Jedynemu
h E h
I Pomazaniec Boży jest jak wróg.
G A D E h
Zrzućmy te pęta! - krzyczą w uniesieniu:
h G A h
Boże łańcuchy zrzucmy z rąk i nóg.

2. Śmieje się Ten, co w niebie ma swój dom.
Drwi z ich zamysłów, buntu oraz złości.
I trwoży ludzi gniewny Boga ton,
Kiedy przemawia w swej zapalczywości:
Ja Króla dla was tam ustanowiłem,
Gdzie góra święta, co się Syjon zwie.
Ja Króla swego tam wam osadziłem,
Aby ogłosił ludom dekret ten:

3. Ogłaszam to, co postanowił Pan.
Powiedział do mnie: Jesteś moim Synem.
Żądaj narodów, a ja Ci je dam.
Synem mi jesteś, dziś Cię urodziłem.
Weźmiesz w dziedzictwo, weźmiesz w posiadanie
Narody wszystkie, to królestwo twe.
Różgą żelazną znacz swe panowanie,
Krusz ich, jak garncarz kruszy garnki złe.

4. Teraz się uczcie i zrozumcie to,
Królowie oraz wy, sędziowie ziemi.
Bogu ofiarowujcie służbę swą,
Całujcie stopy Jego z wielkim drżeniem.
Bo, gdy zapłonie wielkim swoim gniewem,
Zginać w swej drodze może każdy z was.
Skory do gniewu Bóg nasz dom ma w niebie,
A kto Mu ufa, w szczęściu spędza czas.